

închinat Sfântului Ștefan.

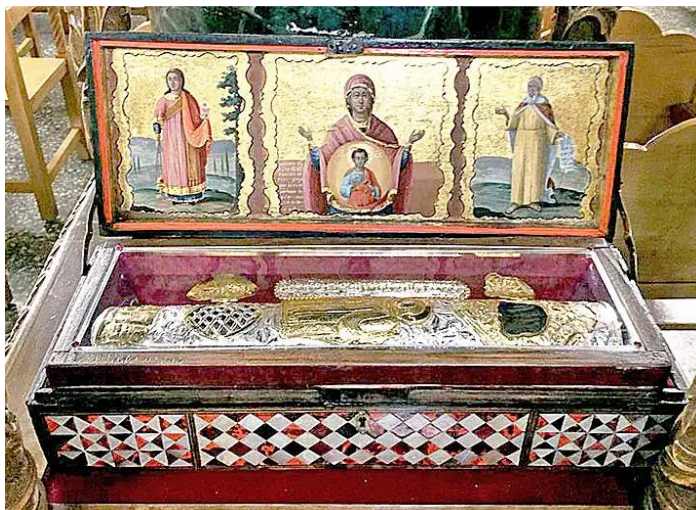
După cucerirea Constantinopolului de către cruciași în anul 1204, moaștele Sfântului Arhidiacon Ștefan au fost împărțite și au ajuns în diverse locuri.

Astfel, capul Sfântului Arhidiacon Ștefan a fost dus la Soissons în Picardia (Franța), iar picioarele sale la Veneția.

Brațul drept al Sfântului Arhidiacon Ștefan se păstrează în Rusia, la Serghiev Posad, în Lavra Sfintei Treimi, întemeiată de Sfântul Serghie de Radonej, în anul 1345.

De asemenea, moaște ale Sfântului Ștefan se păstrează în bazilica "San Lorenzo fuori le Mura" din Roma, în Italia și la Mănăstirea Constamonitu din Sfântul Munte Athos unde se află palma dreaptă (primită în dar de la împăratul Teodosie cel Mic).

Săpăturile și cercetările arheologice desfășurate între anii 1883-1885 în apropierea Ierusalimului au scos la iveală o biserică de mărime considerabilă, despre care se crede că ar fi bazilica închinată Sfântului Ștefan de către Împărăteasa Eudochia.

Moaștele Sfântului Arhidiacon Ștefan, foto

În anul 1916, călugării catolici salesieni au identificat locul mormântului Sfântului Ștefan, anticul Kefar-Gamala, cu localitatea Bet Gemal din Țara Sfântă, situată la distanță de 30 de km de Ierusalim, loc unde ei au ridicat și o biserică.

În 1999, Părintele Andrzej Strus, salesian polonez, a descoperit în apropierea noii biserici, la Khirbet Jiljil, un monument care a fost identificat de către unii cercetători (Fr. Puech, La Revue Biblique, CXIII/1 (2006), pp. 100-126) cu mormântul Sfântului Ștefan.

(www.doxologia.ro)

Schimbarea la Față a Domnului

Este praznic împărătesc, deci un popas duhovnicesc deosebit în calendarul creștin.

Fără îndoială, Schimbarea la Față este una dintre cele mai mari minuni ale Mântuitorului, tocmai de aceea există un aspect pe care mulți îl înțeleg greșit. Cei care au surprins sensul exact al minunii, sunt Sfinții Părinți, alături de care vom încerca explicarea corectă a ei.

Vom lua ca text de referință relatarea minunii de către Sfântul Evanghelist Matei, care s-a citit astăzi la Sfânta Liturghie, dar pentru o înțelegere mai bună, vom utiliza și relatările celorlalți evangheliști, care prezintă aceeași minune a Mântuitorului.

Expresia „schimbarea la față” este o adaptare în limba română a termenului grecesc „μεταμόρφωση”, care s-ar traduce: „transformare” și pe care îl folosesc toți trei evangheliștii (Matei, Marcu și Luca) în prezentarea minunii Mântuitorului de pe Tabor. Termenul „μεταμόρφωση” a fost tradus în limbile moderne prin „transfigurare”.

Evanghelia de astăzi începe cu cuvintele: „După șase zile, Iisus a luat cu Sine pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, fratele lui, și i-a dus într-un munte înalt, de o parte”.

Ce înseamnă „după șase zile”? Această minune a fost anunțată de Mântuitorul înainte să aibă loc, când le-a spus ucenicilor Săi: „Sunt unii, dintre cei ce stau aici, care nu vor gusta moartea, până ce nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu, venind întru putere” (Marcu 9,1). Această prorocie a fost împlinită la șase zile după ce Mântuitorul a făcut-o, pentru că cei trei apostoli care au urcat cu El pe munte, au văzut lumina împărăției celei veșnice a lui Dumnezeu. Lumina taborică a fost o pregustare a vieții de veci, a slavei sfinților din împărăția lui Dumnezeu.